

SURT CADA TRES SETMANES

SUPSCRIPCIÓ

Població.	:	:	:	:	:	:	5'00 ptes. l'any
Fora	.	.	.	.	.	:	6'00 " "

Dels articles en són responsables llurs autors. - No es retornen els originals. - Anuncis, esqueles i remesos a preus convencionals - - - - -

En defensa de l'embelliment i del prestigi de la nostra vila

A jutjar per les opinions emeses per diverses persones foranes que han tingut ocasió de constatar, encara que superficialment, el caràcter i el grau d'esperit de ciutadania dels selvatans, la nostra vila gaudeix actualment, en aquest sentit, d'un prestigi que la situa al nivell de poblacions d'un major contingent d'habitants.

Això, que ens produeix una íntima satisfacció, ens en produiria molta més si no haguéssim de constatar de quan en quan, petits detalls que, si bé no afecten al conjunt, donen la sensació que tenim encara a la nostra vila un cert nombre de vilatans interessats en fer-la aparèixer com un poble en el qual no hi ha entrat encara una guspira de civilització o bé que els al'ludits selvatans estan situats en un nivell tan baix de cultura, que gairebé podríem dir que es troben dins l'analfabetisme integral.

Ens referim a l'haver estat escapçats diversos arbres de la recent plantació efectuada en els Ravals de la nostra vila.

El fet aquest, materialment parlant, no té importància; el que si la té tota

és l'efecte moral del mateix. Efecte moral desastrós que a nosaltres ens hauria agradat més silenciar-lo si no fos que aquestes escapçades s'han anat repetint massa sovint i per tant ens creiem en el deure com a selvatans de donar el crit d'alerta perquè tots els que estimen les nostres coses estiguin a l'aguait de tots aquests desaprensus que, aneu a saber perquè, tenen interès en destruir aquesta obra d'embelliment vilatà. I diem estiguin a l'aguait, en el sentit de que, covards com són aquests individus, executen la seva obra en les tenebres de la nit escapant de la vigilància dels agents de l'autoritat, i, per tant, cada vilatà s'hauria de convertir en policia i denunciar a l'autoritat qualsevol intent de reincidència, per tal que sigui aplicada amb tot el rigor als delinqüents la sanció a què s'hagin fet mereixedors.

Es vertaderament trist que en aquests temps hàgim de lamentar actes com els que al'ludim els quals, a més de dificultar l'embelliment de la nostra vila, palesen una carència absoluta de sentit ciutadà i el més lamentable del cas és que solament es tracta, pel que

es veu, d'uns quants infeliços que els hi manquen uns anys d'escola i per tant executen aquests actes sense comprendre el mal que en tot aspecte produeixen.

Es per això que diem s'haurien d'aplicar rigoroses sancions a aquests mals selvatans, si s'arribés a poder-los descobrir, doncs creiem que és la única forma de fer-los desistir de llurs propòsits, tota vegada que de res serviria voler-los portar al bon camí a base d'inculcar-los-hi o voler-los-hi inculcar l'amor que han de sentir per les nostres coses, ja que deuen tenir l'esperit tan relaxat que no són capaços de sentir-ne ni una gota i per tant solament es poden fer creure a base de cops de bastó com a aquells ases tossuts els quals tanta semblança guarden amb els individus que al'ludim.

Fem patent al mateix temps el nostre més fervent desig de que resultin profitoses les precaucions adoptades per les Autoritats per tal d'acabar d'una vegada amb les malifetes que comentem.

IU.

Estudi econòmic i polític d'una gran nació: Suïssa

UNA de les nacions que ocupa un lloc predominant entre les demás nacions civilitzades europees, és Suïssa. Degut a la seva exíguua extensió territorial, puix que té 41,300 quilòmetres quadrats, un poc més gran que l'actual Catalunya político-administrativa, car aquesta ocupa una extensió de 32,200 Qum.², ens sembla que hauria de passar desapercebuda pels demás pobles, i en canvi succeix tot el contrari, té una posició egocèntrica, ja que és contemplada per tot el món, per la seva admirable organització política i econòmica, com ho prova que el seu país sigui constantment visitat per habitants de totes les races i que també sigui el més visitat de la terra.

Suïssa és un país muntanyós, puix al N. té el Jura i al S. els Alps i entre les dues cordilleres s'hi aixeca una meseta de 500 metres d'altura tenint a l'E. el llac de Cotançà i a l'O. el llac de Ginebra. La meitat del país està cobert per grans macisos alpins i a més per extensos glaciers, que cobreixen gran part del muntanyam. Afegint-hi la rigorositat del clima, on les pluges són molt abundants i la neu no desapareix de les altures cobrint el país durant molta part de l'any, circumstància que fa de Suïssa centre hidrogràfic, on tinguin origen els rius que verteixen les seves aigües a totes bandes. És un país de llacs, reguladors dels rius i que presten un servei com a vies de comunicació.

Exposats a manera de sumari els trets característics de la geografia física suïssa, el lector pensarà, com vertaderament és pobre la riquesa agrícola, reduïda a la cria de ramaderia. Però si per les condicions físiques que hem apuntat, Suïssa no ofereix possibilitats de tindre una riquesa agrícola autòctona, en canvi, si que li reporta una riquesa important el de posseir els extensos llacs i les muntanyes cobertes de neu que li donen al país panorames incomparables, circumstàncies que el fan atractiu. D'aquí que els suïssos, veient per aquesta part una font d'ingressos, han organitzat el turisme creant una indústria, i així com Itàlia es concorrejada per admirar els seus monuments arqueològics, així Suïssa és constantment visitada per ad-

mirar els seus paisatges naturals. Han fet una xarxa de comunicacions per tot el territori, construint funiculars que vencen els pendents de muntanya, xalets refugi en els llocs isolats, hotels amb tot confort al costat de grans llacs, o sia, han multiplicat els procediments per fer ràpids viatges, donant tota classe de facilitats al turista perquè pugui viatjar sense molèsties ni perills.

Per ésser un país alpi, és el lloc preferent de practicar els esports de neu, celebrant-se anualment els campionats internacionals d'esquís, ajuntant-hi a aquests l'alpinisme.

Per ésser el terreny accidentat i el país abundant en aigües, és natural que siguin nombrosos els salts d'aigua i estiguin aprofitats per formar-se centres industrials importants com Zurich, la ciutat de major població, que té 207,000 habitants, i Basilea, Neufchatel, Friburg. Una ciutat industrial famosa per la seva especialització és Ginebra, per la fabricació de rellotges; ciutat que avui ha pres una importància internacional pel motiu d'allotjar-s'hi la Societat de Nacions.

I per acabar aquest estudi econòmic, esmentarem que el seu valor està en el comerç, puix situada en el centre d'Europa, és un país de trànsit, sobretot d'ençà que es feren les grans foradades del Mont Cenis i Sant Gotard, que donaren majors facilitats per la comunicació intercontinental.

*
**

Un dels principals motius que menen als estrangers a visitar Suïssa és el de voler copsar personalment i admirar la seva organització política. Suïssa és una República Federal constituïda per 24 Estats completament autònoms designats amb el nom de cantons. L'agrupació de cantons s'anomena Confederació Helvètica, que es va donar la seva Constitució federal a l'any 1848 i avui encara vigent amb algunes modificacions que es feren a l'any 1874. En cap Estat del món es practica d'una manera més perfecta el principi de la sobirania nacional i és una democràcia governada directament pel poble que pot modificar per si les lleis que obeix, utilitzant l'admirable institució del referèndum. La instrucció està difosa en tots els seus graus,

arribant a exterminar l'analfabetisme. Té una població total de 3.885.000 habitants. És un conjunt de diversos pobles amb les seves diferències de raça, llengua i religió i no obstant seria difícil trobar cap més país en què el patriotisme sigui tan viu i sincer.

Considerada lingüísticament està constituïda per 4 pobles: la Suïssa alemanya que ocupa l'E. N. i centre té una població de 2.600.000 habitants; la Suïssa francesa situada a l'O. amb una població de 800.000 habitants; la Suïssa italiana al S. té de població 300.000 habitants; i la Suïssa romanxa que per la seva petitesa en extensió i el petit nombre d'habitants en farem un petit estudi.

Al pensar en la incomprensió que hi hagué a les Corts espanyoles al discutir-se el problema lingüístic referent a Catalunya, a les topades que tot sovint hi ha quan afecta aquest problema i al veure amb el tacte que els suïssos l'han resolt, no serà obvi de retreure l'exemple del què passa amb la llengua romanxa.

Volem referir-nos al respecte i tracte gairebé paternal que la Confederació Helvètica ha testimoniat sempre envers una petita llengua gairebé desconeguda del gran poble i parlada escassament per 4.000 suïssos. Aquesta llengua novo-llatina (de fonètica semblant a la catalana) és parlada al cantó més oriental a Suïssa en els grissons i vall superior del Rhin. Durant el transcurs de la història part dels romanxs es germanitzaren. I d'aquí que al començament d'aquest segle s'assenyali l'inici contra la invasió de l'alemany. Hom veu aparèixer excel·lents manuals escolars en romanx. També hom l'usa en la premsa i en la literatura. Ino sols els esforços a resistir la pressió germànica sinó també a les infiltracions italianes.

Les primeres manifestacions literàries romanxes daten del segle XIV i són gairebé totes drames religiosos. Però fins al segle XIX la literatura profana no és manifesta intensament. En 1919 es fundà la «Lia Rumantsche» la finalitat de la qual és la defensa del romanx en totes les seves manifestacions.

La tasca de la «Lia Rumantsche» es féu sentir aviat fins als recons alterosos, encoratjant per tot arreu i per tots els mitjans el respecte i manteniment de la llengua materna contra la invasió del nord i del sud, accelerada per la construcció dels ferrocarrils de muntanya, però, sobretot, en els centres de turisme.

El Govern Federal, lluny de combatre la «Lia Rumantsche», la encoratja en tot temps. La crida de minyons a files és feta en llengua romanxa. El nom de les poblacions a les estacions i carreteres són també romanxes i totes les comunicacions, avisos i escrits que depenen de la capital de Suïssa, que és Berna, són en romanx. I cal tenir present no sols la exigüitat de l'extensió territorial i el poc nombre d'habitants, sinó que en gran majoria són camperols i muntanyencs, ja que la població més gran totalment romanxa té 2000 habitants!

Encara més, el Govern Federal subvenciona totes les institucions que tendeixen a portar una finalitat cultural en llengua romanxa.

Exemple, que nosaltres catalans ens hem de fer ressò, del què en puguem aprendre com a lliçó!

F. ROIG I FERRAN.

Ràpida

Defensem-nos...

HOM que estigui un xic al corrent de les evolucions de la política es pot haver donat compte de la campanya que d'un temps ençà han emprè tots els periòdics descaradament monarquitzants, els que ho són sense dir-s'ho que encara és pitjor, i els que es diuen d'extrema esquerra, per tal de desprestigiar els homes de la República i els del nostre Govern sense reparar en mitjans, puix la seva poca honestat política no els priva de llençar tota mena d'insídies i falsedats contra els homes que representen la voluntat popular.

Estem convençuts que si els governants no prenen mesures enèrgiques per a fer respectar els que el poble ha designat per a representantys seus, serà precisament aquest mateix poble, tantes vegades provocat, el que en qualsevol moment dirà prou i serà ell el que farà justícia, cosa que moltes vegades sembla tament que s'ho busquin. Ara, com que el poble no bada, ja veu el què desitgen aquests provocadors, ja s'ha donat compte que voldrien un altre Primo de Rivera, acompanyat de tota aquella gentada que durant set anys

cometé tota mena de crims i vexacions als que no feien fortor d'«Unión Patriótica».

A la nostra Vila veiem com tots els enemics de les nostres llibertats, encoberts o descarats, van fent un front únic, que sembla una xamfaina, sense cap mena d'escrúpols, mentre es tracti de gent que digui mal i vagi contra la República.

Es necessari que no els deixem de vista a aquests enemics del nou règim, tant si es diuen monàrquics, carlins, de la F. A. I., o feixistes; si hom els vigila creiem que, en lloc

d'ésser perillosos, resulten una mica divertits.

Nosaltres, que no volem de cap manera que la República i Catalunya morin en mans tan poc delicades, cal que, principalment les nostres joventuts, estiguin en peu de guerra, perquè si un dia ens volem arrepassar les llibertats que tenim conquerides i les que anirem conquerint, puguem tots, com un sol home, defensar-nos-les, si cal amb les dents, sense deixar-nos-entendre ni un bri.

FITOR.

Un any després de la Conferència de Lausanne

A primers d'aquest juliol s'ha complert un any que fou clausurada la cèlebre Conferència de Lausanne. Hom, després d'aquelles serioses reunions, on tantes vegades s'havia temut l'agreujament de la tivantor rancuniosa imperant, restà amb una alenada d'optimisme. D'aquella Conferència n'eixí una fórmula la moratòria de tres anys i la fixació d'una suma concreta com a liquidació definitiva del deute de reparacions de la gran guerra. Alemanya, amb això, podia obrir el cor a l'esperança.

Abans i després de la Conferència de Lausanne, hom havia parlat llargament i s'havia tractat seriosament del desarmament. Tot fou aigua tirada a un cedàs. No en queda res. Les nacions fan la seva.

Es cregué que l'adveniment d'Herriot a França, home pacifista i democrate provat, era favorable a la causa de la pau. Tardieu, més plutòcrata, no hauria fet el que podrà Herriot. Però si a la França s'alça o vol alçar-se la bandera blanca de la redempció, és a Alemanya que, per obra i gràcia d'Hitler, s'aixeca la bandera de la creu svàstica i s'aplega a les multituds, i s'estatueix el més rigorós dels feixismes que esdevé escola militarista on coven i es desenvolupen els odís.

La guspira de la pau, resta ofegada. El poble alemany, necessitava, més que cap, de la pau per a guarir definitivament les pregones nafres que l'odi i l'afany de mitja dotzena d'homes,—emprem mots d'Emil Ludwing,—desencadenà damunt l'Europa de 1914. Avui, ni en la política interior alemanya s'hi lluca una espurna de pau.

Teòricament hi han dictades dispo-

sicions que diplomàticament els pobles s'ajustaren a complir, per a procedir al desarmament. No hi creiem. El desarmament material s'ha de fonamentar en la pau dels esperits i no en la força d'un pacte imposat.

Entretant, si la Conferència de Lausanne d'ara fa un any, representava una hora de repòs, ara torna a recrudir el soroll de les armes. Armes d'acer, o armes d'altra mena; però sempre semença de mort.

Els pobles de 1914 foren llençats a la gran guerra, teòricament, en defensa dels drets més sagrats, però en realitat perquè tal convenia a la llopada diplomàtica que governava Europa. La història es repeteix. No perquè si s'ha dit manta vegada que la història és la mestressa de la vida. Ens hauria d'alliçonar més. Els fets es repeteixen i la política és sempre la mateixa: baixa passió personal, la recerca del propi exalçament, la força bruta que bat contra l'impotent a qui, de vegades, la raó li fa de butxí.

Si el llop de la guerra torna,—i creiem de cada dia que s'apropa més,—com xais seguirem a matar-nos uns als altres, i ens farem fraticides inconscients. No ens aprofitarà de res. Unicament satisfarem l'afany d'aquells que, decretant-la, no prendran un fusell, ni sortiran de casa sense una escolta.

***

No cal esguardar gaire per donar-se compte del greu abast de la penúria mundial. Els esperits estan revoltats. I quan no hi ha pau als esperits, és impossible reclamar-la dels homes i de les col·lectivitats. Mancarà la serenor.

I aquells llops esperitats, van fent-

Ha aparegut el llibre:

MONOGRAFIES SELVATANES
SIMÓ SALVADOR,
BISBE DE BARCELONA
 per **EUFEMIÀ FORT I COGUL**

Bellament imprès als obradors gràfics de Torres & Virgili, de Tarragona, és la biografia d'un fill de la Selva, una de les figures més destacades de la història de Catalunya del segle XV

*No deu mancar en cap llar selvatana
 Tiratge únic de cent exemplars.*

Sempre secundant la política que els afavoreix.

Era el 28 del passat juny que s'acompliren 11 anys del Tractac de Versalles. I enguany, aquesta data, ha estat origen d'una festa. Precisament l'ha celebrada Alemanya, que l'ha instituïda festa nacional. És la festa de la pau, però que ens dóna tota la sensació de la festa de la guerra que va forjant-se poc a poc.

Tothom vol la pau. Tothom l'anhe-la. L'espectre terrorífic de l'allau sem-

bradora de la mort encara percudeix en el cor de mares endolades, de donzelles enamorades, de fills desemparats... i, a malgrat, les nacions ja estan tivants i nervioses i sembla que aquell monstre ferotge que fou la guerra torni a voler clavar les urpes roentes de ràbia fraticida, i penetrar-les fins al cor del món inquiet.

L'incògnita del: «¿què hi haurà?» plana damunt del món. Que Déu vulgui posar-hi bon remei.

ANDREU S. COGUL.

Nòtul'les històriques

La Selva, Plaça forta

SEMBLA que la Selva, als començaments del segle XV, estava veritablement fortificada i en disposició de fer front a un setge o a un assalt. Probablement, però, no hagué de fer serveis d'aquesta naturalesa.

El que sí,—i ho trobem anotat en la documentació dels segles successis,—prestaren, els murs i portals, importants serveis a la causa de la Vila, tant per lliurar-se d'invasió de bandolers, malfactors o malvolents veïns, com per aïllar influències de contagi.

En el Consell de primer d'any—1559—es tractà de la invasió de bandolers i es digué que els portalers tan-caven tots els dies, i es resolgué acabar d'obrar la torre del *Portal d'Avall*. Al cap d'un mes,—el 29 del mateix gener,—es regularen les hores que devien estar oberts els portals a

causa de les freqüents anades i vingudes dels bandolers.

Durant la peste del segle XVII també prestà bon servei l'amullarament de la Vila. Alguna cosa, baldament no amb tots els seus detalls, en resta dita en la nostra monografia: «La peste del segle XVII a la Selva del Camp». I en altres ocasions hom es valgué dels murs, torres i portals, per serveis de la Vila, que no creiem pertinents d'esmentar aquí. Quelcom podem dir-ne en la nostra «Història de la Vila de la Selva del Camp de Tarragona», que preparem.

En l'edat mitjana, la Selva, doncs, presentava una fesomia ben característica de plaça forta. Aleshores tenia únicament quatre portals d'entrada: el *Sobirà*, o portal d'amunt; el *Jussà*, o portal d'avall; el de *St. Antoni*, a la plaça de la Palma; i el de l'*Arquebisbe*, que era enfront a la portalada del Castell, a les Espletas.

Després les necessitats dels temps

més avançats crearen la conveniència d'obrir nous portals. Tots els que actualment es conserven són posteriors al segle XVII, essent el més important el *Portal Nou*.—al cap del carrer del Forn Nou i conegut vulgarment per *Portal de Mates*.—bastit l'any 1765 segons consta en la clau de l'arcada.

Damunt de cada portal, s'alçava una torre, com encara es conserva damunt del mentat *Portal Nou*, i a redós de la vila moltes altres, totes de planta rectangular, ben acompassades per a defensa de la població. I entre torre i torre, s'estenia el mur emmarletat, al peu del qual hi havia els fossos corresponents o vall

EUFEMIÀ FORT I COGUL

(De la Monografia Selvatana: «Les muralles de la Selva», fragment).

Com es rejoyeneixen els fruiters improductius

QUI té arbres fruiters es troba sovint en el cas de comprovar que cert nombre d'aquests, ja sigui per haver envellit, ja per altres causes, no produeixen. Quan això esdevé, ¿què s'ha de fer? Arrencar-los o provar de rejoyenir-los.

Examinem els casos que poden presentar-se:

Primer cas.—Arbre de molta força, amb brancatge vigorós en forma d'una mata compacte i irregular.

Quan això passa, s'ha de procedir suprimint totes les branques que es dirigeixen al centre de l'arbre i que priven que hi entri l'aire i la llum. Cal podar les branques laterals massa desenrotllades, deixant-les a mitja llargada; a l'ensem convé escapçar les puntes de les branques per aconseguir que l'arbre prengui una forma regular. Fet això, colgar als peus dels arbres i abans que treguin brotada i en una superfície d'ns 20 metres quadrats, 500 grams de clorur de potassa o 1 quilo de silvinita o 1 quilo de superfosfat o 2 quilos d'escòries.

Segon cas.—Arbre que ha estat mancat de tractaments i cura durant anys, cobertes les soques i branques de molsa i de líquens.

Cal en aquest cas, rascar amb un raspall de puntes de ferro la soca i les branques, i una volta netejat, polvoritzar-lo amb la preparació següent: 2

quilos de sulfat de coure i tres quilos de calç fresca per 100 litres d'aigua.

Si fos arbre dèbil, convindrà colgar al peu de la soca i abans de treure brotada, 700 grams de sulfat amòniac.

Tercer cas.—Arbres clivellats o coberts de goma, la base dels quals es conserva encara sana.

Podarles branques més grosses, deixant-les a una llargada de 25 a 40 centímetres; netejar les llagues amb la podadora i empapar-les d'una solució de sulfat de ferro al 50 per 100. Deixar un brancatge més proporcionat al seu vigori posició, per a reconstituir les branques i, si és necessari, apuntalar-les. Colgar al peu de la soca 600 grams de nitrat de sosa abans d'arribar el mes d'abril.

Quart cas.—Arbre jove plantat a l'any darrer, que no ha tret brosta.

Reconèixer el nivell de l'empelt o el coll on neixen les arrels. Si ha quedat massa ensorrat arrancar-lo i aixecar-lo. Si fou plantat degudament, pot ésser que la mena d'empelt no convingui a aquella terra. Hom podrà vigoritzar-lo, estenent al voltant de la soca i colgar-hi, abans d'arribar el mes d'abril i en un perímetre de 4 metres quadrats, la fórmula d'adobs que segueix:

250 grams de sulfat amònic; 100 grams de clorur de petassa; 400 grams de superfosfat.

Convé recordar que els adobs azotats, com el sulfat amòniac, que comunica vigor i força a la brotada i els adobs potàssics i els fosfats aplicats simultàniament, afavoreixen la fructificació i milloren la qualitat d'aquesta. Una treballada al voltant de les soques dels arbres adobats, contribueix a exaltar les virtuts dels adobs. Aquesta treballada convé donar-la abans de l'abril.

Amb la pràctica dels procediments i remeis que acabem d'assenyalar, es rejuveniran els arbres i s'aconseguirà que fructifiquin la majoria de les vegades, evitant-se així, haver de substituir-los per altres, amb les consegüents pèrdues de temps i de collites.

Llegiu i
propagueu
el nostre
periòdic.

LA PATRIA

APOLOGIA FERVOROSA

La Pàtria és el cel blau
que cobricel'la nostra vida,
la Pàtria és cada afrau
de nostra terra beneïda.
Un tros n'hi ha al bressol
on hem dormit en l'infantesa,
un altre tros al sol
que el nostre rostre besa.
Es Pàtria la cançó
que ens ha ensenyat la nostra mare
i el seu sublim petó
que ha segellat la nostra cara;
la parla amb què ens ha dit
els mots més falaguers i nobles
que mai no havem sentit
en llengües d'altres pobles.
L'oreig que hem respirat
i ha acariciat el nostre rostre,
la llar que hem estimat
i ens ha emparat sota el seu sostre.
L'arbre opulent i verd
que ens dóna fruites regalades,
el cementir desert
que guarda les despulles venerades.
Els rius i el nostre vent
tot modulant una balada,
la lluna al firmament,
il·luminant a l'estimada.
L'herba del prat humil
que ens ha servit d'alfombra,
el bosc ombrós, gentil,
que ens ha ofrenat son ombra;
el cant del rossinyol,
l'aigua frescal de la fontana,
el rítmic rierol
i la remor de la campana;
el temple sacrossant,
la cambra on l'àngel bo vigila,
l'estrella rutilant,
el poble, el mas, la vila.
La Pàtria és el verger de l'ideal,
l'íntima font de cada llàgrima,
la Pàtria és el segell i la senyal

de que tenim una ànima.
Per ella hem de sentir,
per ella ha d'ésser nostre viure,
per ella hem de morir,
si li cal nostra vida per ser lliure.
La nostra Pàtria és gran
perquè és digna, nostra i bella,
té un cel rublert d'encant,
per cada fill hi té una estrella.
Per tots, té una cançó
de foc, d'anhel i d'esperança
i un cant de germanó
i un símbol i una dansa.
Ella és l'ostoig de tot l'amor
que sublimitza nostra vida,
n'és orfe el vil traïdor
d'ànima borda i maleïda.
La Pàtria no mor mai
ni se'n pot fer de dues, una;
és ampla com l'espai,
torna a sencera com la lluna.
De l'arbre immens del món
és brot novell o branca vella,
sempre vivent com en el cel pregon
l'astre gegant, la diminuta estrella.
Ella és la mare diligent
que ha agombolat les nostres vides,
que ha atenuat el sofriment
de dols i de ferides.
Ella té una ànima i un cor
i ens ho don tot com bona mare:
l'aigua d'argent, la fruita d'or...
Sols dels seus fills es sent avara.
Es per això que es donen tots les mans
i van posant l'arrel dintre la terra,
i hi tornen a fer niu quan els volcans
l'han devastat o hi ha passat la guerra.
I és per tot això, per tot això
que l'orfe no pot dir que no té mare,
que no és madrastra, no,
la Pàtria que ens empara.

JOAQUIM SEGURA I LAMICH.

VIDA MUNICIPAL

EXTRACTE DE LES SESSIONS DE L'AJUNTAMENT

Sessió del 5 de Juliol

S'assabenta la Corporació d'una Petra del senyor Josep Roca, de Sallent, donant preus i condicions per a la instal·lació dels aparells per a la depuració de les aigües per a l'abastiment públic; acordant se que dita carta passi a la Junta de Sanitat per tal que aquesta adopti l'acord que cregui convenient.

En virtut d'una instància subscripta

per 25 veïns, demanant que sigui examinat el pas de l'aigua pel Torrent de Cassans, en el pont per damunt del qual hi passa el camí d'Almoster, a l'objecte d'evitar un possible embús a conseqüència de fortes pluges, s'acorda fer una inspecció en l'esmentat Torrent i del seu resultat adoptar l'acord que es cregui convenient.

El regidor Sr. Segarra dóna compte de les gestions efectuades prop del

Consell de Governació de la Generalitat, per tal d'obtenir l'autorització per a la venda d'unes finques, propietat del Municipi, manifestant dit Regidor, que amb data 5 d'aquest mes ha estat signada l'ordre concedint dita autorització a aquest Ajuntament, ço que es comprova per una lletra signada pel Cap de Negociat del Departament de Governació, que el dit regidor presenta.

S'examina i aprova una factura d'impresos de la Casa Sugranyes de Tarragona, important pesseles 276'35, corresponent al segon trimestre d'enguany.

Sessió del 12

S'assabenta la Corporació d'un comunicat del Cap d'Oficina d'Administració Local de la Generalitat donant compte d'haver-se concedit l'autorització per alienar diverses finques propietat del Municipi, així com per a la permuta dels terrenys propietat del Municipi amb els de Sr. Joaquim Guiter; acordant-se tramitar el corresponent expedient de subhasta de la casa n.º 7 del Passatge per 7.000 pesseles i l'ex-caserna de la Guàrdia Civil per 5.000.

S'examina i aprova un compte de 64'95 ptes. de les receptes facilitades en el segon trimestre pel concepte de Beneficència municipal.

També s'examina i s'aprova, acordant-se el seu pagament, un compte de 80 ptes. que presenta el regidor Sr. Segarra, per 5 dies d'estar a Barcelona, comissionat per l'Ajuntament, per tal de recabar de la Generalitat l'autorització per l'alienació de les finques propietat del Municipi.

Sessió del dia 19

S'assabenta la Corporació d'una instància subscripta per 12 veïns, en la qual instància es demana es prohibeixi els pas dels pastors amb els ramats pel camí de la Coma. La Corporació fa consideracions sobre el cas i com sigui que no consta que per dit camí no hi puguin circular els ramats, s'acorda desestimar l'esmentada instància.

El regidor Sr. Baiget dona compte del resultat de la venda de diversos objectes inservibles, que és el següent:

De Josep Martí, de la Selva, de les desferres d'un carro . . .	61'— ptes.
De Salvador Peres, de Reus, d'una màquina d'escriure vella . . .	30'— »

De Salvador Pochs, de Reus, de 200 kgs. de canó de plom vell . . .	80'— »
De Pere Vidrera, de Reus, d'unes portes de ferro velles . . .	12'35'— »
De Jaume Calaf, de Rodonyà, d'una bàscula	200'— »
Total	383'35 »

S'acorda que mentre estigui vacant la plaça de metge titular d'aquesta vila l'exerceixin amb caràcter d'habilitats els senyors Eugeni Sugranyes i Ramon Montagut, que exerceixen la professió de metge en aquesta vila, així com que percebeixin per meitat cada u les consignacions de 2.000 i 200 ptes. titular i inspector Municipal de Sanitat, respectivament, que per dits conceptes figuren al Pressupots.

**

Per l'Alcaldia se'ns prega la publicació del següent

EDICTE

El plec de condicions per a la permuta d'una finca rústica i venda de dues d'urbanes, propietat del Municipi, romandrà de manifest al públic, a la Secretaria de l'Ajuntament, per espai de 10 dies, als efectes d'examen i reclamacions que es creguin pertinents.

Selva del Camp 5 d'Agost de 1931.

L'Alcalde

Josep M.ª Tàrrrech

**

Relació dels ingressos i pagaments efectuats per l'Ajuntament en el mes de Maig darrer:

INGRESSOS

Existència en Caixa del mes anterior	13 375'70
De Ricard Cabré, Agent de Negocis, interessos del primer semestre	164'70
Del mateix, per salde liquidació	436'88
D'Andreu Morgades, pesos i mesures del mes d'Abril	158'10
Del mateix, arbitri venda de peix	97'—
De la Tresoreria d'Hisenda	299'03
De la mateixa	941'54
De la mateixa	320'02
De la mateixa	3.058'48
D'E. Figuerola, repartiment utilitats	7.000'—

PAGAMENTS

A Ricard Cabré, Agent de Negocis, per efectes timbrats	13'50
A Hisenda, per drets reals	56'20
Subscripció a «Gaceta de Madrid», primer trimestre	20'—
A Ricard Cabré, Agost, primer trimestre	75'—
A Manuel Segarra, pagament del primer termini de l'escorxadador	2.000
A Francesc Sugranyes, de Tarragona, factura impresos primer trimestre	188'60
A Josep Barberà, guarda rural	90'—
A Joan Girona, guarda rural	90'—
A Andreu Morgades, 20 per 100 de l'arbitri de pesos i mesures	31 60
A Manuel Segarra, pagament segon termini escorxadador	2.000'—
A Tresoreria d'Hisenda, a compte moratòria 1933	299 03
A la mateixa, a compte moratòries 1931 i 1932	3 058'48
A la Comissaria de la Generalitat, a compte aportació de 1933	1 261'56
A Ignasi Mestre, una factura	11'—
A Pau Garriga, 6 jornals	30'—
A Joan Fortuny, una factura	18'25
A Joan Pórcar, una factura tres viatges	31'50
Una relació de socors	17'50
A Josep M. ^a Tàrrrech, Alcalde, despeses de tres viatges	50'—
Al Veterinari, reconeixement primer semestre	150'—
Al mateix, primer semestre	375'—
A Joan Girona (guarda)	96'—
A Josep Barberà (guarda)	96'—
A Magatzems «El Sol» de Reus	16'—
Al Secretari, sou mes de Maig	416'—
A l'Auxiliar, id id	212'—
A Salvador Poch, de Reus, una factura	4'—
A Antoni Joanpere, dos jornals peó	12'—
Al Veterinari, inspecció primer trimestre	300'—
Al Farmacèutic, salde fórmules fins a 31 de Desembre de 1932	509'30

Al mateix, fòrmules primer trimestre	90'70
Al mateix, primer semestre titular 1933	893'63
A R. Veciana, una relació jornals	46'—
Al mateix, per la despesa del Sr. Romeu, encarregat plantació d'arbres	84'—
A l'encarregat del Telèfon	12'60
A la Generalitat, per la inserció d'un edicte al «Butlletí», per a la subhasta de l'escorxador	93'15
A Andreu Balcells, una factura transports	32'50
A Damià Martí, a compte endarreriments	1 000'—
A Josep Solé, una factura	79'30

RESUM

Ingressos. Ptes. 25 861'45
Pagaments. » 13 860'40

En Caixa a fi Maig. Ptes. 12 001'05

Noticiari

En el Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya, (carrer de Francesc Llairet, 124, Barcelona) han estat estrenades amb èxit les obres originals de nostre amic i subscriptor En Raimond Barrufet, «La Raó i la Força», (quadre dramàtic) i «La Penya dels Trempats» (sainet).

El nostre bon amic i subscriptor En Josep M.ª Plana Roigé, ha acabat la carrera de Dret en la Universitat de Barcelona.

Ens en alegrem i li desitgem molt d'èxit en l'exercici de la mateixa.

El diumenge prop-passat l'Ajuntament feu l'acostumada visita anual a la Font Major per tal de perpetuar la propietat de la finca on neix l'aigua que assorteix la vila així com el pas d'ella per la muntanya de l'Albiol.

Hem tingut el gust de saludar el nostre amic En Carles Gerhard, diputat al Parlament de Catalunya, qui ha

passat alguns dies entre nosaltres acompanyat de la seva distingida família.

Ens és molt grat poder donar la bona nova de que el nostre bon amic En Josep Elies Baiget es troba ja a la vila en període de franca convalescència després d'haver estat una bona temporada hospitalitzat.

Hem tingut el gust de saludar al nostre dilecte amic i col·laborador En Josep M.ª Andreu Rovira qui ha passat unes hores entre nosaltres.

Els capvespres es veuen molt visitades les fonts properes a la vila, no tan sols per les moltes famílies que estiuegen ací sinó també per molts vilatans que procuren enllestir aviat la feina per tal de poder anar a respirar la fresqueta que fa tan agradoses nostres muntanyes ensems que beure la bona aigua que ens regalen.

PER a adquirir material elèctric a bon preu, així com també motors, dinams i aparells de ràdio, visiteu la casa

JOSEP LOZANO

CARRER FORTUNY (abans Monterols) **REUS**

L'Aplec que tots els anys es celebra en l'ermita de la Verge de Paret Delgada, enguany s'ha vist molt concorregut tant en les festes religioses celebrades en honor de la Patrona de la vila com en les festes profanes.

Ha ajudat a augmentar la concurrència, un bon servei d'autobusos que s'establí de la Selva al santuari i viceversa.

La cobla-orquestra «La Selvença, que dirigeix el mestre Aymemí, ha estat des del 29 de Juny fins el 5 d'Agost anant d'una festa major a l'altra. Al retornar a la nostra vila fou contrac-

tada per un grup de joves de «La Defensa Agrària» que organitzà un ball en l'Aplec de Paret Delgada el qual, malgrat la improvisació, resultà molt concorregut i lluit.

El vilatà Andreu Balcells Barrufet, que fa el servei militar a l'Àfrica, es troba entre nosaltres gaudint dos mesos de permís com a convalescent.

Fa uns dies tingué lloc una reunió a casa de la Vila en la que, ultra l'Alcalde de La Selva i el d'Albiol, hi assistiren diversos propietaris d'ambdós pobles per tal de gestionar la construcció d'una carretera que serveixi d'enllaç a les dues localitats.

Ens diuen que les gestions van per bon camí i no cal dir com ens alegraríem que arribés a bon terme un projecte de tanta conveniència.

En el nostre número passat donàvem la nova de que el nostre amic Pasqual Garriga anava a exercir la seva professió de mestre oficial al veí poble de Vilaseca.

Avui ens és grat ampliar la notícia dient que va a desempenyar la direcció d'una altra escola en la mateixa localitat el nostre convilatà i bon amic Andreu Roig i Ferran.

MOVIMENT DEMOGRAFIC DES DEL DARRER NUMERO

Naixements

Antoni M.ª Baseda i Joanpere.
Joan Girona i Ferrer.

Maridatges

Joan Vidal i Vallverdú amb Teresa Miró i Vilalta.

Salvador Domingo i Dolcet amb Angela Bové i Gasull.

Antoni Gondolbeu i Figueres amb Rosa Barberà i Isern.

Defuncions

Núria Ripoll i Ripoll.
Josep Oller i Miró.

Proveu la gassosa **El Gat** i en sereu consumidors

FABRICANT:

Josep Villarroya - Valls

Exigiu sempre aquesta marca **EL GAT**

Aroma concentrat
Gust exquisit
Economia en el preu

Heus ací les qualitats que reuneixen
els cafès que serveix la Casa

ROSSEND COSTA

Provença, 137

Barcelona

Sindicat Agrícola i Caixa Rural de St. Andreu Domiciliat en el local de
"La Defensa Agrària"

Capital solvent: 5.000.000 de pessetes

Premes hidràuliques de propietat

Elaboració i venda d'oli d'oliva

CAIXA D'ESTALVIS

Rendiment a compte corrent	3 per cent
" per semestre	4 " "
" anyal	5 " "

La imposició mínima és de 25 pessetes

SELVA DEL CAMP

(Tarragona)

La Industria Leridana

Productes Mor, S. A.

Anissats

Licors

Aixarops de qualitat

Plaça Macià, 2

Telèfon 36

LLEIDA

CONYAC BARRAU

Enric Barrau

Telèfon 44

Mongat

impremta requesens

moniblanç

treballs de totes menes

a preus econòmics

acurada presentació

correcció impecable